

„Тоя лошъ и хладенъ трепетъ —
не веднѣжъ ме плаши той,
но страхътъ ми оталожва
ясний кроткъ погледъ твой.

„Кой те знае дали имашъ
въ нѣщо чиста вѣра ти, —
дали вѣрувашъ въвъ Бога,
въ Сина и въ Духътъ Свети?“

— „Ахъ, дѣте, кога бѣхъ още
въ скути майчини, отрокъ,
вѣрвахъ въ Бога на небето,
въ благий и великий Богъ, —

който е създалъ земята
и човѣка на свѣтътъ,
и на слънце и на мѣсець
е показалъ вѣчний пѣтъ.

Но когато поотрастохъ,
и по-разумецъ станахъ,
съ чиста непорочна вѣра
въ Бога-Сина повѣрвахъ.

Богъ-Синъ който само обичъ
проповѣдва на свѣтътъ,
а човѣцитѣ, въ отплата,
го осждиха на смъртъ.

Но сега, когато вече
много ходихъ, четохъ, чухъ,
азъ отъ вся душа и сърдце
вѣрувамъ въ Светия Духъ.

Правиль е и пакъ ще прави
за напрѣдъ той чудеса,
той тиранитѣ е смазаль
и рабскитѣ желѣза.

Правото на чловѣка
възкреси изъ мъртвий прахъ, —